

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 189. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820234783840/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

— Det er forresten et pænt Menneske.

— Ja, sagde Ida og så ind i hans Ansigt, hvis Læber var aabne som en Maskes — og Portørerne vendte sig og slæbte Kroppen videre.

Inde paa den gode Gang stod Celledørene aabne og Patienterne blundede stille i deres Senge. I Spisestuen sad Frøken Friis, der havde Friaften og skulde i Theatret, med Kikkerten foran sig paa Bordet, og knappede Handsker:

— Aa, sagde hun: dér har vi „Jomfruen“ . . .

— Hjælp mig, hva'? hun strakte den ene Haand ud mod Ida, der altid skulde „hjælpe“: jeg kommer meget forsilde.

Ida knappede Handsken, mens Plejemoderen, Frøken Helgesen, der sad bag Themaskinen i sin Yndlingsstilling med Armene overkors, sagde med sin meget tydelige Stemme:

— Hvad har det Liv kostet?

— Tak, Jomfru.

Frøken Friis spejlede sig en sidste Gang i det lille Spejl i Hjørnet; hun fredede endnu om det Ydre som to og tyveaarig, hun havde haft ubeskaaret for ti Aar siden, og Haaret maatte have sit ganske bestemte Fald i Tindingerne:

— Jeg har faaet det af en Fætter i Aalborg, sagde hun, om Livet.

Frøken Krohn og Frøken Berg, der drak deres The ved den anden Bordende, sagde:

— Uha, ja, nu skal man til at tænke paa Vintertøjet.

Og de begyndte at tale om Hatte.

— Jeg laver mine selv, sagde Frøken Helgesen bag Maskinen.

Saa kom der en stor Kvindefigur frem i Døren:

— Her stinker fint, sagde hun og førte en hvid Haand op til en bred Næse, mens hun så til Frøken Friis. Det var Frøken Koch, Plejemoderen fra Kvinderne.

— Ja, sagde Frøken Friis, der endelig var færdig og